

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthviani, Natione Bavari,
Opvscvla Spiritvalia**

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

De Passione Domini Iesu Christi, Hymnus XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

Gaudet quia coronantur,
Tibi omnes sociantur
Amici in gloria
Horum da societatem
Mihi, tuam charitatem
Ut laudem in secula, Amen.

De Passione Domini Iesu Christi hymnus per quam deuotus & elegans, cantandus sub nota Pange lingua. Crux fidelis.

Hymnus XX.

Iesus in cruce figitur,
Et dire dum extenditur,
Solutis heu compagibus,
Orabat pro terroribus,
In altum cum latronibus,
Sic eleuatur medius.
Distentum poenæ dissipant,
Hinc flagellorum cruciant
Plagæ hinc clavi lacerant,
Hinc spinae caput vulnerant.
Collachrymantur oculi,
Nerui laxantur rigidi.
Membra quassantur iuida.
Sacra rubescunt vulnera,
Cruor manat hinc roseus,
Dolor crescit acerrimus:
Sensus & dolor viguit,
Non est quod poenam minuit.
Consputa palleat facies
Cruore fuso, macies
Membra consumunt arida,
Dum fitis premit aspera,
Hæc videns mater anxia
Tabescit præ tristitia.
IESUS inter opprobria,
Nulla captans subsidia,
Ad Patrem tristis clamitat,
Relictum se vociferat.
Gustando fel amaricans,
In cruce pendet lachrymans.
Anhelum pectus palpitat,
Cor gemit, lingua æstuat,
Commendat se, & inuocat
Patrem, expirans clamitat.

Sensus & poena viguit,
Sic moriens obriguit,
O quam immensa charitas
O cordis mira bonitas,
O dulcor, o dignatio,
O Dei miseratione.
Nam saluat nos gratnito,
Redemptos tanto pretio.
In mortem sese tradidit,
Ut quos damnare debuit,
Obnoxios nunc liberet,
Ingratosq; remuneret.
En quanta Dei charitas.
Hei quanta nostra vilitas.
IESV quam amas dulciter,
Quos redimis tam fortiter.
En factus es opprobrium
Pro nobis & spectaculum.
En plebis es abiectio,
Et hostium despicio.
Non manxit in te sanitas:
Nam nostra te iniquitas,
Et amor tuus vulnerat,
Hinc dolor cuncta occupat,
Ut totum per te redeat,
In nobis quod perierat.
IESV nostra redemptio,
Spes, vita, consolatio,
Amor & desiderium,
Felicitas & gaudium,
Fac nostra mens ut ardeat.
Amans te solum fitiat.
IESV Rex amantissime,
Turege, tu nos posside,
Quæ tibi placent tribue,
Quæ dispergunt mox amoue,
Ut tuum beneplacitum,
Sequamur in perpetuum, Amen.

Aspiratio ad osculum vulnerum Christi, aut eius misericordissimi cordis.

In tua Iesu vulnera,
Tu nostra cordis intima
Absorbe, rege, posside,
Tu nobis dulcis imprime,
Fac nos simplices, humiles,

Pios,

Pios, sobrios, pauperes,
Corde & ore tacitos,
Mites, resignatisimos,
Telaudemus in omnibus,
Amemus totis viribus,
Impendamus nos proximis:
Abnegemus nos funditus, Amen.
*Laudes creaturarum referens creatori, sub
nota canendis eorum hymnorum, qui
sunt iambici, ut sunt: Conditor alme
siderum: Iesu quadraginariae.*

Hymnus. XXI.

IESV Corona virginum,
Amor & desiderium,
Sponse castarum mentium,
Spes, vita, salus omnium,
Qui castitatem diligis,
Amorem tui præcipis:
En cuncta tibi seruunt,
Et te laudare gestiunt,
Cœlestium spirituum
Chori, sanctorum omnium,
Terra, pontus & æthera
Voce te laudant consona,
En puritas te virginum,
Te pietas humilium,
Te martyrum constantia,
Lapsorum penitentia
Te charitas nunc omnium,
Simplicitasq; cordium
Oblectat patientia,
Te canunt, laudant omnia.
Te celum tonat, fulgura
Te micant, nix & pluvia,
Hyems & æstas prædicant,
Te sol & astra nunciant.
Te cœli canunt volucres,
Te pisces, fontes, gurgites,
Te gemmæ, feræ, nemora,
Te cuncta laudant germina.
Te tellus omnis prædicat,
Te creatorem nunciat,
Flores, fructus & arbores,
Ad te nos citant homines.
Vernantes fragant violæ
Rosæ loquuntur rubæ.

Temala spirant punica,
Tibi candescunt lilia.
Non est quod tibi fileat
Nihil quod te non concinat.
Mens ergo nostra iubiler,
Tepfallat, tetripudiet,
IESV quam es laudabilis,
Dulcis, pulcher, amabilis,
Amoenus, odoriferus.
Quam totus es mellifluus
O cordis nostri gaudium
Caustum, verum & vnicum,
Moestorum consolatio,
Lapsorum reparatio.
Vita, salus, fiducia,
Nostra dimittit scelera.
Extingue cuncta vitia,
Tua nos imple gratia.
Fac amarescant gaudia
Mundi, vilescant omnia,
Corda nostra stabilias
Hæc potens in te rapias.
Cuncta fac nos despicer,
Extra te, nos relinquere,
Ut nobis tu sis vniuersus,
Et omnia in omnibus.
Vt solus nos possideas
IESV, tu nobis influas,
Tolle quod tibi displaceat,
Nil extra te nos recreet.
Amore tui langueat,
Mens nostra semper ardeat,
IESV te solum sentiat,
Et extra te nil sentiat.
Ad aliena stupida,
In te recurrat curia,
In te absorpta gaudeat,
Viuens in te obdormiat, Amen.
*Alius sub eadem nota modulandus: quito-
tus est oratio.*

Hymnus. XXII.

IESV rex potentissime,
Amator fidelissime,
Solator benignissime,
Spes suspirantis animæ,
Quam mirò tuos reficis,

hhh 3

Constan-